น้ำ

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรม วันนี้เป็นวันสำคัญในพระพุทธศาสนา เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา มีอำนาจวาสนาได้มาบวชเป็นพระ บวชเป็นพระ สงฆ์ยกเข้าหมู่ ยกเข้ามาอยู่ในสังคมของสงฆ์ สังฆะ สังคมของสงฆ์

สงฆ์ต้องพึ่งพาอาศัยกัน ความพึ่งพาอาศัยกัน วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา แล้ววันลงอุโบสถสามัคคี สามัคคีอุโบสถ ความลงอุโบสถสามัคคี เหมือนกับร่างกายของคน ถ้าร่างกายของคนอุดมสมบูรณ์ขึ้นมา อยู่ด้วยความสงบสุข ถ้าร่างกายของคนมันพิการ มันเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา ทั้งร่างกาย ไปหาหมอก็ไปทั้งร่างกาย เวลากลับมานอนติดเตียง มานอนจมทุกข์ นอนแช่ขี้แช่เยี่ยว ก็ร่างกายนี้เหมือนกัน

ฉะนั้น มาบวชเป็นพระ บวชเป็นสงฆ์ สงฆ์เป็นสังฆะ สังคมของสงฆ์ ลงอุโบสถสามัคคีเพื่อความเสมอกันโดยศีลโดยธรรม ทิฏฐิมานะ

©2026 sa-ngob.com

เสมอกัน ความเสมอกันๆ นะ ความรู้ความเห็นต่างๆ มันคล้อยตามกันไป มันไม่ขัดไม่แย้งกัน ถึงมันจะมาขัดมาแย้งมันเป็นเรื่องธรรมดา

ธรรมดา เห็นไหม เวลาคนเดิน ถ้าร่างกายอวัยวะมันเถียงกัน มันเกี่ยงกัน เท้าว่ามันทำงานหนักที่สุด มันต้องเดินทั้งตลอดชีวิตเลยล่ะ มันเสียเปรียบ แล้วสิ่งที่ว่า สิ่งที่สะดวกสบาย สิ่งที่มันไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ เลยอย่างนี้ แต่ทางการแพทย์ สมองสำคัญ มันเป็นศูนย์กลางการเคลื่อนไหว การบังคับบัญชาร่างกายทั้งหมด นี่ทางการแพทย์

แต่ทางการธรรม หัวใจ หัวใจของคน ความรู้สึกนึกคิด จิต วิญญาณไง พอจิตวิญญาณ

ในปัจจุบันนี้ทางการแพทย์มันเจริญขึ้นมานะ มันถึงมีจิตแพทย์ว่าความผิดปกติของจิต แต่เดิมถ้าไม่มีจิตแพทย์เลย มันร่างกายสมบูรณ์ คนบ้า ไปจับมันนะ อู้ฮู! แรงมันมหาศาลเลย มันยิ่งแข็งแรงกว่าคนปกติอีกต่างหาก แต่มันผิดปกติทางจิต จิตมันมีปัญหา พอจิตมีปัญหาขึ้นมา ทำสิ่งใดมันควบคุมตัวเองไม่ได้

สิ่งที่เป็นจริงๆ ขึ้นมา มันเป็นจริงขึ้นมา นี่วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ถ้าวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา เรามีคุณค่าในจิตใจหัวใจของเรา

เกิดเป็นมนุษย์เห็นภัยในวัฏสงสารมาบวชเป็นพระ บวชเป็นพระเป็นนักรบ จะรบกับอะไร รบกับกิเลสตัณหาความทะยานอยากของตน

©2026 sa-ngob.com

ไม่ต้องไปมองใคร มองลงมาที่หัวใจของตน

ถ้ามองลงมาที่หัวใจของตน แล้วใจมันอยู่ไหน สิ่งที่เป็นนามธรรมมันไม่มีคุณค่า ไม่มีใครรู้ใครเห็นด้วย สิ่งที่เป็นวัตถุธาตุมันมีคุณค่า โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ ยศถาบรรดาศักดิ์เป็นที่ปรารถนาเป็นที่หมายปองของคน

แต่ถ้าเป็นธรรมนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “อสรพิษๆๆ” มันกัดหัวใจของคนทั้งนั้นน่ะ แต่กิเลสมันต้องการ

แต่ถ้าเป็นธรรมๆ นะ สิ่งที่เป็นธรรม เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนานะ เรามาบวชเป็นพระ พระเราต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัยบริขาร ๘ ปัจจัย ๔ แสวงหาสิ่งนั้นมาเพื่อดำรงชีวิต

ดำรงชีวิตไว้ทำไม

ดำรงชีวิตไว้เพื่อประพฤติปฏิบัติของเรา เวลาจะประพฤติปฏิบัติของเรา เราคิดแล้ว วันนี้วันสำคัญในพระพุทธศาสนา พระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยไม่มีการนัดหมาย ไม่ได้นัดไม่ได้หมายใครทั้งสิ้น ต่างคนต่างไปนะ นี่น้ำใจ น้ำใจของพระอรหันต์ ความเป็นพระอรหันต์นะ

ชฎิล ๓ พี่น้องบูชาไฟอยู่นั่นน่ะ บูชาไฟๆ อยู่ คิดว่าตัวเองเป็นพระอรหันต์

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “เธอไม่ใช่พระอรหันต์ ไม่ใช่”

©2026 sa-ngob.com

เวลาใช่ล่ะ

สิ่งที่บูชาไฟ บูชาไฟมันเพ่งกสิณ สิ่งที่มันเป็นฤทธิ์เป็นเดชขึ้นมาแล้วมันเป็นประโยชน์อะไร

พอบอกว่าไม่ใช่ แสดงอาทิตตปริยายสูตร สิ่งที่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจเป็นของร้อน ร้อนเพราะ โทสัคคินา โมหัคคินา โลภัคคินา เวลามันร้อนไง มันร้อน มันลุ่มมันหลงนะ

มโนวิญฺญาเณปิ นิพฺพินฺทติ มโนสมฺผสฺเสปิ นิพฺพินฺทติ

มโนเป็นของร้อน มโนคือใจ ใจมันเร่าร้อน เราร้อนเพราะอะไร ร้อนเพราะมันสัมผัส มันรู้สึกนึกคิดขึ้นมาไง เวลาพิจารณาไป แสดงอาทิตตปริยายสูตร เป็นพระอรหันต์เลย ๑,๐๐๓ แล้วยังมาปัญจวัคคีย์ ยสะ ๑,๒๕๐ องค์ พระอรหันต์ๆ

ถ้าศาสนานะ ปิดแค่นี้ แล้วไม่รับใครบวชอีกเลยนะ โอ้! ศาสนาเราจะแววววาวนะ ไม่มีวินัยอีก ๒๒๗ ปาฏิโมกข์ แล้วยังวินัยอีก ๒๑,๐๐๐ ข้อ พระทำผิดทั้งนั้น ต้นบัญญัติ บัญญัติเป็นข้อห้ามๆๆ ห้ามไว้ไม่ให้เราก้าวล่วงไง

น้ำใสใจจริงนะ เวลาชฎิล ๓ พี่น้องหลงว่าเป็นพระอรหันต์ แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปทรมาน เถียงโต้แย้งร้อยแปดพันเก้า สุดท้ายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชี้เลย ไม่ใช่หรอก พวกเธอไม่ใช่

©2026 sa-ngob.com

ถ้าใช่ ใช่อย่างไร ถ้าใช่น่ะ ถ้าไม่ใช่ๆ ก็บูชาไฟก็ส่งออกข้างนอก นู่นน่ะ แล้วถ้าใช่ล่ะ ถ้าใช่ก็ย้อนกลับมาที่ใจของตนไง

มโนวิญญาเณปิ นิพฺพินฺทติ มโน หัวใจ มโน ภวาสวะ ตัวภพ ตัวต้นเหตุ มันไปกว้านเอาฟืนเอาไฟมาเผาตัวของมันเอง มันโง่เขลาเบาปัญญา บูชาไฟๆ ไปเคารพบูชาสิ่งที่อยู่ภายนอก อยู่ภายนอกแล้วมีฤทธิ์มีเดชขึ้นมา พญานาคมาอยู่ที่โรงไฟ แล้วก็สำคัญตนว่าตัวเองมีฤทธิ์มีเดช ควบคุมเขาได้ จะควบคุมเขาได้ ควบคุมได้อย่างไร

พญานาคมันก็มีวาระของมัน มันก็เกิดตายเหมือนกัน ไอ้คนควบคุมก็เกิดตายเหมือนกัน ไอ้คนที่อยู่ในวัฏสงสารเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ใครจะพ้นไปได้

ไม่มีใครจะพ้นไปได้สักคน หลงว่าตัวเองยิ่งใหญ่ เธอไม่ใช่

แล้วถ้าใช่ล่ะ ถ้าใช่ ขอบวช ลอยพวกหนังเสือ สิ่งที่เป็นฤาษีชีไพร ลอยน้ำไป น้องชายแต่ละคนไปเห็นเข้า โอ๊ะ! พี่ชายคงเกิดอุบัติเหตุ เกิดเหตุอาเพศใดๆ ต้องขึ้นมาดู สุดท้ายแล้วลอยหมดเลย แล้วฟังธรรม

นี่ไง ฟังธรรมๆ วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ถ้าฟังธรรมๆ ขึ้นมาจนเป็นพระอรหันต์ เป็นน้ำใสใจจริง กตัญญูกตเวทีไง ระลึกถึงบุญถึงคุณนะ

©2026 sa-ngob.com

คนเรา เวลาเจ็บไข้ได้ป่วย เมื่อไหร่จะหายจากเจ็บไข้ได้ป่วย ไปก็หาหมอๆ ก็หาหมอรักษาเจ็บไข้ได้ป่วย นี่หัวใจของตน กิเลสตัณหาความทะยานอยากมันครอบงำหัวใจยังไม่รู้ตัว ยังหลงผิด

ถ้าคนมันคิดได้ โอ๋ย! มันเสียว มันสยดสยอง

ถ้าเราไม่เห็นถูก มันก็จะผิดอยู่อย่างนั้น แล้วผิดอยู่อย่างนั้นยังสำคัญตนว่าถูก สำคัญตนว่ายิ่งใหญ่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชี้หน้าเลย ไม่ใช่

ไม่ใช่อย่างไรวะ พอไม่ใช่ก็มาทบทวน อืม! มันก็ไม่ใช่จริงๆ สลดสังเวช ลอยบริขารของฤๅษีไป ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ๓ พี่น้องเห็นเหมือนกันหมดไง นี่อำนาจวาสนาของเขา เวลาของเขาขึ้นมา เอหิภิกขุ ขอบวชกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการ อาทิตตปริยายสูตรนั่นน่ะ สิ่งที่ว่า ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เป็นของเราหรือไม่ใช่ของเรา

ไม่ใช่

ถ้าไม่ใช่แล้วไปยึดมั่นไว้ทำไม ไปรั้งไว้ทำไม ไปสำคัญตนไว้ทำไม

มันเป็นของเราหรือไม่เป็นของเราล่ะ

มันไม่ใช่

©2026 sa-ngob.com

แล้วมันเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ล่ะ

เป็นทุกข์พระเจ้าค่ะๆ

เป็นทุกข์แล้วทำไมไม่วาง

ก็วางไม่เป็นน่ะ จะวางอย่างไร ก็ความเข้าใจผิดไง

ถ้ามันวาง มันก็ทิฏฐิมานะในใจนั้นไง เวลามันวางๆ มันวางด้วยสติ ด้วยสมาธิ ด้วยปัญญาของตนไง ด้วยสติ ด้วยสมาธิ ด้วยจิตของตนที่มันเห็นโทษเห็นภัยแล้วมันถึงวางของมันไง

แล้วถ้าไม่เห็นโทษเห็นภัย มันจะไปวางอะไรล่ะ มันยังเห็นว่าสิ่งนี้มีคุณค่าไง จะหลอกลวงชาวโลกเขาได้ เขาว่าฉันยิ่งใหญ่ ฉันบูชาไฟ ฉันมีพญานาคนะ พญานาคอยู่ในโรงไฟ โอ้โฮ! ใครเข้ามาต้องกราบนะ

หลงกันไปทั้งนั้น หลงกันไปหมด หลงโลก อยู่โลก ติดโลก เพราะโลกเขาเห็นแล้วมหัศจรรย์ไง แต่เรื่องธรรมะไม่รู้ ธรรมะเป็นอย่างไร อะไรเป็นธรรมะ

นี่ไง ธรรมะเป็นสัจธรรม สัจธรรมที่ว่า ไม่มีอำนาจวาสนาขึ้นมามันไม่รู้ไม่เห็นของมันได้ ถ้ามีอำนาจวาสนาขึ้นมา มีศรัทธาความเชื่อพระพุทธศาสนา เวลาคนเห็นภัยในวัฏสงสารมาบวชพระ

บวชพระ บวชมาทำไม

บวชเพราะกินข้าว เฒ่าเพราะอยู่นานใช่ไหม

©2026 sa-ngob.com

บวชมาก็เพื่อจะมาตั้งสติ บวชมาเพื่อจะมาตั้งตนเอง เพื่อมีสติมีปัญญา

มีสติปัญญากับใคร

กิเลสเรา กิเลสเรา ไม่มีใครเห็นหรอก นี่ขุมทรัพย์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชี้เข้าไป ขุมทรัพย์ๆ แต่ละบุคคลไง ขุมทรัพย์ๆ ของแต่ละบุคคลก็อยู่ที่หัวใจนั้นไง น้ำใสใจจริงอันนั้น เห็นไหม

น้ำที่มันสกปรกโสโครกนั่นน่ะ น้ำเสียๆ โรงงานที่มันใช้น้ำแล้วมันปล่อยน้ำเสียนั้น เสียจนเน่าจนกลิ่นเหม็น จนใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้ มันยังหวงของมันๆ อยู่นั่นไง

ไอ้น้ำเสียนั้นน่ะ เวลามันกรอง เวลามันพัฒนาของมัน มันทำขึ้นมาของมันให้เป็นสัจจะให้เป็นความจริงขึ้นมานะ ถ้ามีศีล มีสมาธิ มีปัญญาขึ้นมา จะกรองของมัน มันจะเห็นโทษของมันไง

ไอ้ที่ว่าความโลภ ความโกรธ ความหลง โทสัคคินา โมหัคคินา ไอ้พวกความโสโครกอยู่ในหัวใจของตน มันหอมหรือ

มันหอมเวลามันหลง ทิฏฐิมานะขึ้นมา ตัวเองดีไปหมด ของคนอื่นเลวทั้งนั้นน่ะ เวลามีสติปัญญา โอ้โฮ! ทำไมกูโง่ได้ขนาดนี้ๆ ทำไมมองไม่เห็นน่ะ ทำไมเหยียบย่ำมันอยู่นี่ ข้ามไปข้ามมาอยู่บนหัวใจนี้ เฮ้ย! ไม่รู้เลยหรือ ทำไมเป็นคนอย่างนี้ๆ

©2026 sa-ngob.com

แต่เวลาครูบาอาจารย์นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอาสวักขยญาณทำลายอวิชชาในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ทำแบบนี้

นี่ไง ชฎิล ๓ พี่น้อง มโนวิญญาเณปิ นิพฺพินฺทติ มโนสมฺผสฺเสปิ นิพฺพินฺทติไง มโนก็น่าเบื่อหน่าย สิ่งที่สัมผัสก็น่าเบื่อหน่าย มันน่าเบื่อหน่ายๆ ทั้งนั้นเวลามันรู้มันเห็น พระอรหันต์มันรู้มันเห็นของมันทั้งนั้นน่ะ ถ้าไม่รู้ไม่เห็นจะเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาได้อย่างไร แล้วเวลาเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาแล้วมันถึงเห็นไง เวลามันเห็นแล้ว ถึงบอก อืม! ทำไมไม่รู้ๆ

ก็ไม่รู้ รู้ได้อย่างไร เวลารู้ก็รู้อารมณ์นี่ รู้ความโสโครกนี่ รู้ว่าคนอื่นไม่ยอมรับความรู้ของเรา เจ็บปวด เจ็บช้ำน้ำใจ เขาไม่ยอมรับ

รับอะไร ตัวเองรู้อะไร

นี่ไง เวลาเรื่องของความเสียหายไง

นี่น้ำใจๆ นะ

พูดถึงเวลาธาตุ ๔ ดิน น้ำ ลม ไฟ

น้ำ ๓ ส่วนของโลก สิ่งที่ว่าเวลาร่างกาย ๗๐ เปอร์เซ็นต์เป็นเรื่องของน้ำ เวลาสิ่งที่เป็นความเป็นอยู่ ที่ไหนมีน้ำ ที่นั่นมีชีวิต น้ำนั้นเป็นกสิกรรมก็ได้ ทำอุตสาหกรรมก็ได้ ทำสิ่งใดก็ได้ ถ้าขาดแคลนแล้วโลกจะอยู่อย่างไร เวลาภัยแล้งๆ ขึ้นมา ดินแตกแห้งระแหง เวลาน้ำมา มันซึมมันซับขึ้นมา มันชุ่มชื้นขึ้นมา

©2026 sa-ngob.com

นี่ก็เหมือนกัน เวลาหัวใจของเรา ถ้าเรามีสติมีปัญญาขึ้นมา มันจะชุ่มชื้นขึ้นมาในหัวใจของตนไง ไม่ปล่อยหัวใจของตนให้แห้งแล้งไง

เวลามันแห้งแล้ง อยากจะชุ่มเย็น อยากจะมีความสงบสุข

แล้วมึงไปเอาที่ไหน แล้วใครจะให้เอ็งล่ะ

สิ่งนี้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกพระอานนท์ไว้ไง “อานนท์ เธอบอกเขานะ ปฏิบัติบูชาเราเถิดๆ”

สิ่งที่อามิสบูชาๆ สิ่งที่เราเป็นสิ่งที่ประเพณีวัฒนธรรมนี้เป็นอามิสทั้งนั้นน่ะ สิ่งที่เป็นอามิส เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมไง มนุษย์อยู่คนเดียวไม่ได้ไง มนุษย์รวมเป็นสังคมแล้ว แบ่งหน้าที่กันทำงานไง สิ่งนั้นก็เอามาใช้สอยในชีวิตประจำวันของสังคมนั้นไง

นี่ก็เหมือนกัน เราเกิดเป็นมนุษย์ไง เกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์สิ่งที่เราแสวงหาขึ้นมาด้วยความโง่เขลาเบาปัญญาของตนไง เราจะร่ำจะรวย จะมียศถาบรรดาศักดิ์ จะมีสังคมเชื่อถือศรัทธา จะมีชื่อมีเสียง มีชื่อเสียงขจรระบือไกล

ไอ้บ้า

เวลามีสติปัญญาขึ้นมา ระบือไกล เห็นไหม เวลาศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพานไง จะยากดีมีจนอย่างใด จะใช้ชีวิตอย่างใดก็แล้วแต่ ถึงที่สุดแล้วทุกคนต้องบ่ายหน้าไปสู่มรณภัย ทุกคนต้องบ่ายหน้าไปสู่ความตาย

©2026 sa-ngob.com

แล้วความตายๆ ความตายมันยิ่งใหญ่

ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด

จะยิ่งใหญ่ จะต่ำต้อยขนาดไหนก็แล้วแต่ สิ่งทำคุณงามความดี กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา มีบุญและบาปเท่านั้นที่ติดหัวใจดวงนั้นไป

เราจะต่ำต้อยทุกข์จนเข็ญใจขนาดไหน เราก็จะทำคุณงามความดีของเรา เขาจะมั่งมีศรีสุขขนาดไหน ถ้าเขาทำบุญกุศลก็เป็นบุญกุศลของเขา เป็นอามิสบูชาทั้งสิ้น

“อานนท์ เธอบอกเขานะ ปฏิบัติบูชาเราเถิดๆ”

การปฏิบัติมันมีโอกาสของมันไง พอปฏิบัติขึ้นมาแล้วจับพลัดจับผลู มันก็เป็นประสบการณ์ชีวิต เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา บุญกิริยาวัตถุ เราเอากิริยาของเรา เอาชีวิตของเราทั้งชีวิตนี้ยกให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๕ นาที ๑๐ นาที เวลาเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ชั่ว ๕ นาที ๑๐ นาที เราก็บูชาของเราด้วยร่างกายและจิตใจของเรานี้ ถ้าบูชาด้วยร่างกายและจิตใจนี้ นี่ปฏิบัติบูชาๆ ปฏิบัติบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง มันเป็นบุญเป็นกุศลหรือไม่ล่ะ

แล้วปฏิบัติแล้ว ถ้ามันเป็นบุญกุศลนะ มันซาบซึ้งๆ มันจะฝังลงที่ใจไง มันจะเป็นจริตเป็นนิสัย เป็นอำนาจวาสนาของเราต่อไปข้างหน้า ถ้าปฏิบัติแล้วไม่สิ้นสุดแห่งทุกข์

©2026 sa-ngob.com

ถ้ามาปฏิบัติแล้วถ้าสิ้นสุดแห่งทุกข์นะ ก็วาสนาของตนไง ถ้ามันสิ้นสุดแห่งทุกข์ไง

พระอรหันต์แสนกัป เพราะอะไร

เพราะสิ่งที่ว่ามันเวลาจับพลัดจับผลู มันเป็นสติปัญญาของตนเท่านั้น มันเป็นคนที่วินิจฉัย เป็นคนที่ใช้สติปัญญาจะรอบคอบหรือขาดตกบกพร่อง แล้วแต่ใจของตน คิดได้ เฉลียวใจได้ ระลึกได้

เอ็งทำบ้างไหม

อะไรแวบมาแล้วเผ่นกระโดดไปเลย “บรรลุธรรมๆ”

เฮ้ย! มึงจะบ้าแล้ว บรรลุธรรมอะไรของมึงวะ บรรลุธรรมเหมือนกระต่ายใช่ไหม กระโดดผัวะไปเลย บรรลุธรรม มันไม่มีที่มาที่ไปเลยหรือ

เวลาหลวงปู่เจี๊ยะไง แล้วเหลืออะไรล่ะ บรรลุอย่างไรล่ะ บรรลุแล้วได้อะไรล่ะ อะไรที่มันเหลือ

บรรลุธรรม โยนทิ้งข้างทิ้ง ผลักทิ้ง ผลักไสทิ้ง กูพ้นทุกข์ กูไม่มีทุกข์ กูโยนทุกข์ทิ้งหมดเลย มันเป็นไปได้อย่างไร มันเป็นไปไม่ได้ นี่วาสนา

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเรานะ เวลาฝึกหัดทำความสงบของใจก็เกือบเป็นเกือบตาย เวลาสงบแล้ว เดี๋ยวมันก็คลายออก มันก็เสื่อม เป็นเรื่องธรรมดา ไอ้นี่มันก็เข้ากับหลักสัจธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยข้อเท็จจริง

©2026 sa-ngob.com

สพฺเพ ธมฺมา อนตฺตา ธรรมทั้งหลายเป็นอนัตตา ธรรมทั้งหลายแล้วมันก็เป็นอนัตตา มันก็ตั้งอยู่ เกิดขึ้นชั่วคราวทั้งนั้น แล้วมีอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน แล้วอะไรเป็นของจริง อะไรเป็นของที่เหลือ แล้วเหลือ เหลืออย่างไร แล้วอะไรเหลือ นี่ถ้ามันเป็นจริงไง

เริ่มต้น ท่ามกลาง และที่สุด

เริ่มต้นไม่มี เริ่มต้นก็ทรงจำธรรมวินัยไง สัญญา จำของคนนู้นมาจำของคนนี้มาไง เริ่มต้นก็ยาหอมไง พอยาหอมมันก็นอนหลับไง นอนหลับมันก็เพ้อเจ้อไง เพ้อฝันแล้วบรรลุธรรม

หา? บรรลุธรรมเลยหรือ

แต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นล้มลุกคลุกคลานมาก่อน เพราะความล้มลุกคลุกคลานมาก่อน เวลาจะเอาจริงเอาจังขึ้นมานะ ก็ดูวาสนาของคน คำว่า “วาสนาของคน” ครูพักลักจำ มันจะเอานะ มันมอง มันใช้สติใช้ปัญญา แล้วทำอย่างนั้น ของดี ของดี เราต้องพิสูจน์ อันนี้ของชั่ว ของชั่วไม่เอา นี่วาสนา แสนกัป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อสงไขย ๘๐ปี เรามีวาสนาน้อย อายุแค่ ๘๐ ปี นี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ

©2026 sa-ngob.com

แล้วผู้ที่ประพฤติปฏิบัติไง เราฟัง เราฟังถึงครูบาอาจารย์ของเรา แต่ละองค์ ถ้าเป็นของจริงนะ โอ้โฮ! อะไรที่เป็นอุปสรรค อะไรที่มันขวางหน้า จะฟันฝ่า จะบากบั่น จะก้าวไปให้ได้

หลวงตาพูดประจำ ขอให้มีคนบอกเถอะ ขอให้มีคนบอก ขอให้มีคนชี้ทาง ขอให้มีคนบอกเถอะ จะฟันฝ่า จะไปให้ได้

ไอ้นี่ตัวเองก็อั้นตู้ แล้วมันจะไปทางไหน แล้วจะไปอย่างไร แล้วหนทางมันเป็นอย่างไร หันรีหันขวางอยู่อย่างนั้นน่ะ แต่ก็จะพยายามจะไปของตน

แล้วถ้าไม่มีวาสนา ไปเลย ไอ้นู่นไอ้นี่ ไอ้นี่ไอ้นั่น นี่กิเลสบังเงา กิเลสบังเงามันแสดงธรรมได้หมด แล้วมันอ้างอิงให้สมเลย

ถ้าคนมีวาสนานะ เขาจะคิดอย่างนี้ เทียบเคียงอย่างนี้เพื่อพิจารณาของเรา ถ้าคนไม่มีวาสนามันไปเลย บรรลุธรรม

แล้วที่มันเศร้า พวกเราไง พวกเราไม่ต้องมีขณะก็ได้ ไอ้พวกมีขณะเรื่องของเขา

พวกเราพวกกิเลสใช่ไหม พวกหลงผิดใช่ไหม พวกหน้าด้าน หน้าด้านไม่มียางอาย

ถ้าพวกจริงๆ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ มันไม่มีพวก ธรรมมันเป็นพวกที่ไหน มันมีกิเลสกับธรรม มีถูกกับผิด มีจริงกับเท็จ แล้วทางสายกลางในพระพุทธศาสนามันอยู่ที่ไหน มันเอาพวกใคร

©2026 sa-ngob.com

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายเบื้องขวาไง

ไอ้พวกพระเขาบอกว่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าลำเอียงๆ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก มันไม่ใช่ เขาทำของเขามาๆ เขาสร้างอำนาจวาสนาบารมีมา มันเป็นอดีตชาติตั้งแต่ยาวไกลโพ้นนู้น ใครจะไปแก้ไขประวัติศาสตร์ ใครจะแก้ไขอดีตได้ อดีตที่เขาสร้างของเขามา เขาสะสมของเขามาจนเขามาเกิดเป็นปัจจุบัน

เกิดมาเป็นพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ เขาเกิดมานี้เป็นปัจจุบัน แต่ปัจจุบันนี้มันมาตั้งแต่อดีตชาติที่เขาสร้างสมบุญญาธิการของเขามามากมายมหาศาล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่สามารถไปตบแต่ง ไปดัดแปลงแก้ไขอดีตของใครได้ อดีตของใครมันก็เป็นอดีตของคนคนนั้น

แล้วอดีตของคนคนนั้นเขาก็สร้างสมของเขามาอย่างนั้น แล้วสร้างสมของเขามาอย่างนั้นด้วยความเป็นธรรมๆ เวลาเขามาถึงนะ แล้วเขามีสติปัญญาของเขา เขาได้สร้างสถานะของเขาสมกับความเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตั้งเขาเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา มันผิดตรงไหน มันเป็นของของเขา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหมือนกรรมการตัดสินฟุตบอลก็เขาเตะเข้าประตูของเขา แล้วเอ็งจะไปเป่าไม่ให้เขาได้ประตูอย่างไร ก็

©2026 sa-ngob.com

มันเตะลูกบอลเข้าประตู ก็ต้องเป่านกหวีดให้เขาได้ประตู ไอ้นี่ก็ของของเขา

นี่ก็เหมือนกัน เวลาภาวนา อันนี้ของเราชัดๆ เลย ก็มึงคิดไง มึงคิดจริงๆ เราคิด เราวินิจฉัย เราไตร่ตรองด้วยตัวเราเอง ปัจจัตตัง สันทิฏฐิโก แล้วปัจจัตตัง สันทิฏโก เราจะไปร้องแรกแหกกระเชอเอากับใคร

เราก็ร้องแรกแหกกระเชอกับใจเรานี่ไง ทำไมเอ็งทำสมาธิไม่ได้ ทำไมใจเอ็งไม่ตั้งมั่น ทำไมไม่ใช้สติปัญญาขุดคุ้ยค้นคว้าแสวงหาไอ้กิเลสตัณหาความทะยานอยาก ครอบครัวของมารนั่นน่ะ

มันค้นในใจของใคร มันก็เป็นมารกิเลสในใจดวงนั้น มันไม่เกี่ยวกับกิเลสในใจของใครทั้งสิ้น มันเกี่ยวกับกิเลสในใจของผู้ที่ประพฤติปฏิบัตินั้น แล้วผู้ที่ปฏิบัตินั้นค้นคว้าหากิเลสในใจของตนไม่พบไม่เจอ

“พวกเราไม่ต้องมีขณะก็ได้”

ตัวเองหลงผิด ตัวเองไม่เข้าใจข้อเท็จจริง แล้วก็ขี้หมูไหลไปกองกันที่ว่า ไอ้พวกที่ไม่เป็นไร พวกเราๆ

พวกเราคือพวกที่สะเพร่า พวกที่ไม่เอาไหน พวกที่ไม่มีสติปัญญา แล้วก็ไหลไปกองกันนะ พวกเรา

อ้างนะ อ้างเล่ห์

©2026 sa-ngob.com

เราไม่อ้างเล่ห์ เราอยู่กับปัจจุบัน เรามีอำนาจวาสนาขนาดไหน เราก็จะขวนขวายของเรา จะกระทำของเรา ถ้าอำนาจวาสนาของเรามันด้อย เราก็ฝึกหัดปฏิบัติของเราเพื่อเพิ่มอำนาจวาสนาของเราด้วยน้ำใสใจจริงของคนไง

นี่ไง เวลาองคุลิมาล เวลาไปศึกษากับอาจารย์ของตน เป็นคนขยัน เป็นคนหมั่นเพียร เป็นคนทำอะไรก็ได้ไง จนอาจารย์รักมาก สุดท้ายแล้วพวกลูกศิษย์ลูกหาด้วยกันอิจฉา ยุอยู่นั่นน่ะ ไม่ดีอย่างนู้น ไม่ดีอย่างนี้ ไม่ดีอย่างนั้น

อาจารย์ก็เป็นอาจารย์ กว่าจะเป็นอาจารย์ได้ก็ต้องมีวาสนานะ ก็ต้องสร้างอำนาจวาสนาบารมีมาเหมือนกัน เขามีจุดยืนเหมือนกัน เขาจะเป่าหู เขาจะยุแยงตะแคงรั่ว ก็ยัง เออ! คนดีก็คือดี คนชั่วก็คือชั่ว

องคุลิมาลเขามีสติมีปัญญา ถ่ายทอดสิ่งใดเขาก็รับได้ทั้งนั้นน่ะ เป็นคนที่มีเชาวน์มีปัญญาที่จะได้ประสบความสำเร็จ สุดท้ายแล้วพวกนั้นมันรวมหัวกัน มันจะเป็นชู้กับภรรยานะ

เออ! ซักไปแล้ว สุดท้ายแล้ว คนที่เป็นนักปราชญ์จะทำความผิดมันก็ละอายใจ จะทำร้ายเขาโดยตรงก็ไม่กล้า ก็เลยบอกว่า มีวิชาให้ยอดเยี่ยม แต่ต้องแลกด้วยนิ้วมือ ๑,๐๐๐ นิ้ว

จะหลอกให้ไปฆ่าคนเพื่อให้คนอื่นมาฆ่าองคุลิมาล นี่ดูน้ำใสใจจริงหรือ หรือน้ำโป้ปดโกหกมดเท็จ น้ำของกิเลส น้ำของความอิจฉาตาร้อน ความเห็นผิด ความยุแยงตะแคงรั่วเพื่อจะให้ทุกคนสมความ

©2026 sa-ngob.com

ปรารถนาของเรา ใครจะดีเกินเด่น ใครจะดีเกินหน้าไม่ได้ มันจะเป็นชู้กับอาจารย์ของตน บอกเลย ให้ไปเอานิ้วมือมา ๑,๐๐๐ นิ้ว

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเล็งญาณ พุทธกิจ ๕ เช้าเล็งญาณ ใครมีอำนาจวาสนา ใครมีอำนาจวาสนาคือเขาได้สร้างสมบุญญาธิการของเขามา

ถ้าไม่มีอำนาจวาสนา พูดธรรมะ เขาก็ไขสือ เขาไม่สนหรอก พูดธรรมะไปไหนมา สามวาสองศอก ฉันอยากได้ลาภยศสรรเสริญ ฉันไม่อยากได้ใดๆ ทั้งสิ้น

แต่คนที่มีวาสนา เวลาองคุลิมาลไปทำลายเขามากมายมหาศาล กษัตริย์เขาจะเอากองทัพไปปราบไง

พระพุทธเจ้าเล็งญาณว่าองคุลิมาลมีวาสนา ไปก่อน

เวลาไป ไปนำหน้าเลย เหลือ ๙๙๙ นิ้ว เหลืออีกนิ้วเดียวเท่านั้น ถ้าแม่มารายงานก็จะฆ่าแม่ ก็มาตุฆาต

เวลาถึงที่สุดแล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเห็น ไปก่อน เวลาไป ความเร็วของเขา ความเร็วขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปด้วยฤทธิ์ เขายังมีความสามารถวิ่งเร็วขนาดไหนก็วิ่งตามไปๆ ตามไม่ทัน

สมณะหยุดก่อนๆ

©2026 sa-ngob.com

สมณะหยุดก่อน เพราะมันเริ่มเอะใจแล้ว ทำไมทุกคนอยู่ในวิสัยที่เราจะตามทันได้ แต่ทำไมสมณะองค์นี้แปลกมาก เร่งขนาดไหนก็ไม่ทันไง

สมณะหยุดก่อนๆ

เราหยุดแล้ว เธอต่างหากไม่หยุด

นี่พูดถึงอำนาจวาสนา แค่นี้ทำไมคิดได้

หยุดอย่างไร วิ่งเกือบตายยังไม่ทัน

เราหยุดทำความชั่ว หยุดเอานิ้วมือคน หยุดฆ่าคน หยุดทำความชั่วทั้งสิ้น

วางดาบเลย เห็นไหม เขามีวาสนา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเล็งญาณว่าเขามีอำนาจวาสนาหรือไม่ ถ้าเขามีอำนาจวาสนานะ ไปไหนมา ไม่สามวาสองศอก ไปไหนมา มาเพื่อประพฤติปฏิบัติ มาเพื่อแสวงหา มาเพื่อการกระทำ

ไม่ใช่มาเพราะความเหลวไหล ไม่ใช่มาเพื่อซ้ำเติมกิเลสตัณหาความทะยานอยากในใจ ไม่ใช่มาเหยียบย่ำทำลายกิเลสให้กิเลสมันเพิ่มพูนมากขึ้น

ที่มาประพฤติปฏิบัติธรรม ธรรมะก็เกวี้ยงทิ้ง โยนทิ้งไปไง แล้วก็ปรารถนาแต่ไอ้เรื่องยิ่งใหญ่ ความยิ่งใหญ่ ความโลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อม

©2026 sa-ngob.com

ลาภ มียศเสื่อมยศ มันมีอะไรวะ สติ ปัญญาของเราถ้ามันทันนะ มันเรื่องไร้สาระ

โดยทางธุรกิจ ครอบครัวใดก็แล้วแต่ สามารถ ๓ ชั่วคน ถึงวงจรของมัน นี่มันโดยทางเศรษฐศาสตร์ โดยทางสิ่งใดก็แล้วแต่ มันเป็นสมบัติสาธารณะทั้งนั้นน่ะ โดยทางวิชาการ โดยทางเศรษฐกิจ โดยทางสิ่งใดมันก็รู้ก็เห็นนะ

เราเคยเห็นครอบครัวที่มั่นคง มั่งคั่ง แข็งแรง เราก็เคยเห็นคนที่ล่มสลายไป เราก็เห็นๆๆ เราก็เห็นมามากมาย แล้วมันก็เป็นวงจรอยู่อย่างนั้นน่ะ แล้วเราก็จะมาอยู่ในวงจรอย่างนี้ แล้วเราก็ชื่นชมหรือ ไม่มีวาสนา

ถ้ามีวาสนานะ สมบัติผลัดกันชม โลกเป็นอย่างนี้ เราก็เคยเห็นมาทั้งสิ้น ทั้งๆ ที่เราก็ยังไม่ร่ำรวยอย่างนั้นก็แล้วแต่ แต่เราก็มีสติปัญญาของเรา เราคิดของเราได้ เราคิดของเราเป็น เราจะไม่ตื่นเต้นไปกับโลกธรรม ๘ เราจะมีสติ เราจะมีปัญญา เราจะฝึกหัดภาวนาของเรา เราจะค้นคว้าหาหัวใจของตนไง นี่น้ำใสใจจริง

วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา พระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยไม่ได้นัดไม่ได้หมาย ด้วยน้ำใสใจจริง ด้วยความระลึกถึงบุญถึงคุณ มันระลึกถึงบุญถึงคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ

ชฎิล ๓ พี่น้องที่บูชาไฟอยู่ แล้วก็สำคัญตนว่าเป็นพระอรหันต์สำคัญว่ายิ่งใหญ่ พระเจ้าพิมพิสารเป็นลูกศิษย์ กษัตริย์เป็นลูกศิษย์น่ะ

©2026 sa-ngob.com

โอ้โฮ! มันจะยิ่งใหญ่ขนาดไหน แล้วสมณะเด็กๆ จะมาอวดเสมอเรา เราเป็นพระอรหันต์ ไอ้นั่นเด็กน้อย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชี้หน้าเลย ท่านน่ะไม่ใช่ โกหกตนเองแล้วจะไปโกหกคนอื่นเขาอีก โกหกๆๆ พูดปดมดเท็จกับตน คนที่โกหกมดเท็จจะทำความชั่วใดอย่างอื่นใดๆ ไม่ได้เลย เพราะมันโกหกมดเท็จน่ะ

คอตก

เพราะสมัยโบราณนะ เขาจะเป็นชั่วดีขนาดไหน เขาก็ยังซื่อสัตย์กับเขา เวลาพูดสิ่งใดแล้ว ผิดถูกแล้วเขามีความละอาย สุดท้ายแล้ววางวางหมด ทิฏฐิมานะของตน มาศึกษาค้นคว้าธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาเป็นพระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ วันมาฆบูชาไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยบุญด้วยคุณไง

คนหลงกันไปจนเตลิดเปิดเปิง แล้วมีคนชักนำให้เข้ามาถูกทาง แล้วชักนำมาให้ถึงที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ มันมหัศจรรย์ขนาดไหน มันมหัศจรรย์มาก แล้วมหัศจรรย์ๆ มหัศจรรย์ในหัวใจดวงนั้นไง นี่น้ำใสใจจริง

เวลาทางโลก เห็นไหม เราเกิดมานะ ความดี ความชั่ว เวลาคุณงามความดีขึ้นมา น้ำดี เวลามันขุ่นมัวขึ้นมา มันเริ่มเทาๆ แล้วล่ะ เดี๋ยว

©2026 sa-ngob.com

มันจะเหม็นเน่า เวลาความโลภ ความโกรธมันครอบงำขึ้นมา น้ำที่มันเป็นพิษเป็นภัยไง

เราจะเอาคุณงามความดีไง

เวลาเป็นพระๆ เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลาเราทำข้อวัตรเหงื่อไหลไคลย้อยนั่นน่ะ น้ำเหงื่อไง

เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใจคนเราลึกตื้นแตกต่างกันไป เวลาขุดหาค้นคว้าขึ้นมา จะทำสัมมาสมาธิไง บางคนขุดดินในใจของตนแค่ ๑ เมตรก็ได้น้ำแล้ว บางคน ๒ เมตร ๓ เมตรไง

ไอ้เรา ๕๐๐ เมตรยังไม่เจอน้ำสักหยดไง ถ้าได้ก็ได้น้ำเหงื่อน้ำไคลไง ไหลเต็มหลังเลยล่ะ แต่น้ำยังไม่มีสักหยดหนึ่งไง

แต่ใครจะน้อยใจล่ะ พูดทางวิทยาศาสตร์มันก็ว่าความไม่เป็นธรรมๆ ความเสมอภาค มันต้องเสมอภาคกัน ไอ้นี่เขาขุดกันเมตรหนึ่งเขาได้น้ำแล้ว ไอ้เรา ๑๐๐ เมตรยังไม่เจอน้ำสักหยดหนึ่ง

ก็เอ็งทำมาอย่างนั่นน่ะ กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ก็เอ็งทำของเอ็งมา เอ็งทำของเอ็งมาอย่างนั้น นี่ไง นี่วาสนาของคน

นี่ไง เวลาย้อนกลับไปพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะไง เขาสร้างของเขามา พระอรหันต์แสนกัป อัครสาวกเบื้องซ้ายเบื้องขวาเขาสร้างมามากกว่านั้น เขาทำของเขามามันสมบูรณ์แบบของเขา ใครจะมาแก่งแย่งชิงดีชิงชั่วไง เอ็งก็แก่งแย่งไป แต่ก็สมบัติของเขาวันยังค่ำ

©2026 sa-ngob.com

ไอ้เราก็ได้คิดไง ก็กูก็อยากเป็นเบื้องซ้ายเบื้องขวาเหมือนกัน เออ! กูก็อยากเป็น กูก็เป็นได้ ก็กูก็มีปัญญาเหมือนกัน กูก็ทำได้ เอ็งก็คิดไปสิ แต่เอ็งไม่มีสิทธิ์ ไม่มีสิทธิ์หรอก มันเป็นเรื่องของ กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา เขาทำของเขามา เขาได้สร้างบุญสร้างกุศลของเขามา เราจะไปแข่งอะไรกับเขา

เราแข่ง เราทำของเรา แข่งกิเลสกับธรรมในใจนี้ น้ำใจของเราให้มีคุณค่ากับตัวของเรา แล้วถ้าน้ำใจที่มีคุณค่ากับตัวของเรานะ หมั่นเพียรของเรา ทำของเราขึ้นมา

เวลาทำของเราขึ้นมานะ จะเหงื่อไหลไคลย้อยอย่างไร ภูมิใจ เราทำบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราเป็นพระขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ข้อวัตรปฏิบัติมันมีอยู่ในพระไตรปิฎกทั้งนั้นน่ะ เหมือนนวโกวาท เขาก็คัดลอกมาจากพระไตรปิฎก

นี่ก็เหมือนกัน ข้อวัตรปฏิบัติขึ้นมา ในบุพพสิกขา ในต่างๆ นี่ก็คัดลอกออกมาจากพระไตรปิฎก แล้วเราทำข้อวัตรปฏิบัติ เราก็ทำบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาเราประพฤติปฏิบัติ พุทโธๆๆ เราก็พุทโธ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แล้วเวลาใจมันเป็นพุทโธ ใจมันเป็นสัมมาสมาธิ มหัศจรรย์แล้ว แล้วพอถ้ามันขุดคุ้ยค้นคว้าเห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง แล้วฝึกหัดใช้ปัญญา

©2026 sa-ngob.com

วิปัสสนาคือความรู้แจ้งแทงตลอดกิเลสในใจของตน นั้นเป็นสมบัติส่วนบุคคล สมบัติจากจิตดวงนั้น ไม่ใช่สมบัติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ศึกษาธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเรา ศึกษานี้ทรงจำธรรมวินัยฯ แต่เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา มันเป็นจริงเป็นจังตามข้อเท็จจริงในใจของตน ถ้ามันเป็นข้อเท็จจริงในใจของตน เห็นไหม ปัจจัตตัง สันทิฏฐิโก

สันทิฏฐิโก รู้แจ้งเห็นจริงในใจของตน แล้วต้องรู้จริง

รู้จริงที่ไหน

รู้จริงที่ว่า หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เวลาแก้จิตๆ ไง จริงหรือเท็จ

ว่าปัจจัตตัง สันทิฏฐิโก บอกใครไม่ได้เลยหรือ ปัจจัตตัง สันทิฏฐิโก ใครก็รู้กับเราไม่ได้ เรารู้ได้คนเดียวหรือ แล้วคนที่รู้มาก่อนล่ะ แล้วที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้มาแล้วล่ะ มันแตกต่างกันตรงไหน

อริยสัจมีหนึ่งเดียว ทุกข์ สมุทัย นิโรธ ดับทุกข์ด้วยมรรค ๘ หนึ่งเดียว อริยสัจอันเดียวกัน พระศรีอริยเมตไตรยในอนาคตกาลก็จะมาตรัสรู้อย่างนี้ อริยสัจมีเท่านี้ ความจริงมีอย่างนี้

แล้วความจริงเอ็งเป็นอย่างไร

พวกเรา เศร้า พวกเรา เราไม่ยอมเป็นไอ้พวกนี้ เราจะเป็นพวกกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราปฏิบัติบูชาพระพุทธ พระธรรม

©2026 sa-ngob.com

พระสงฆ์ ปฏิบัติบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราไม่ต้องการพวกที่ไปขัดไปแย้งกับอริยสัจ ไปขัดไปแย้งกับธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจนเป็นพวกเรา อย่างเช่นเทวทัต แยกสงฆ์ไปใช่ไหม แล้วก็อเวจีนั่นไง

นิพพานไม่ใช่อเวจี นิพพานความสงบเย็นในธรรมธาตุ ธาตุธรรม ไม่ใช่ธาตุขี้ทุกข์ขี้ยาก ธาตุธรรม ธรรมแท้ๆ ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคตเอวัง

©2026 sa-ngob.com